

THOMAS HARRIS

HANNIBAL

ARGO

Thomas Harris

HANNIBAL

THOMAS
HARRIS

HANNIBAL

ARGO

Přeložila Jana Odehnalová

Czech edition © ARGO, 2020

HANNIBAL

Copyright © 1999 by Yazoo Fabrications, Inc.

All rights reserved.

Translation © Jana Odehnalová, 2020

ISBN 978-80-257-3108-6 (váz.)

ISBN 978-80-257-3168-0 (e-kniha)

I.

WASHINGTON, D. C.

1. KAPITOLA

Člověk by si myslel, že toho dne by se i slunce bálo vyjít...

Mustang Clarice Starlingové prudce zabrzdil u nakládací rampy na Massachusetts Avenue před Úřadem pro alkohol, tabákové výrobky a zbraně. Kanceláře si úřad pronajal od reverenda Sun Myung Moona, aby ušetřil výdaje.

Úderné síly čekaly ve třech vozidlech: skupině velela krycí omšelá dodávka a dále zde byly dvě černé dodávky SWAT.* Všechny tři vozy a jejich posádky vyčkávaly v podzemní garáži.

Starlingová vytáhla ze svého auta tašku se svým náhradíčkem a běžela k hlavnímu vozidlu, špinavé bílé dodávce, která měla po bocích vylepené reklamy MARCELL'S CRAB HOUSE. Muži ji sledovali otevřenými zadními dveřmi. V maskáčích vypadala šťihlá a křehká, s těžkou taškou se pohybovala rychle a vlasy se jí leskly v záři strašidelných zářivek.

„Ženský. Pozdě jako vždycky,“ prohlásil washingtonský policista.

Akci velel zvláštní agent Úřadu pro alkohol, tabákové výrobky a zbraně John Brigham.

„Nejde pozdě – zavolal jsem ji, až když nám vyhlásili pohotovost,“ odpověděl Brigham, „navíc se sem musela vláčet až z Quantika – ahoj, Starlingová, podej mi tu tašku.“

„Ahoj, Johně.“ Plácli si high-five.

Brigham zavelel ošuntělému tajnému policistovi za volantem, a ještě než stačili zavřít zadní dveře, dodávka už pomalu vyjížděla ven do příjemného podzimního odpoledne.

* SWAT – (Special Weapons and Tactics) – speciální protiteroristická polovojenská policejní jednotka; pozn. překl.

Clarice Starlingová už měla zkušenosti z práce sledovacích dodávek, takže se sklonila k okuláru periskopu a zaujala pozici vzadu poblíž asi sedmdesátikilového bloku suchého ledu, který sloužil jako klimatizace, když museli vyčkávat s vypnutým motorem.

Ve staré dodávce to páchlo jako v pavilonu opic a puch potu a strachu se nedal nikdy ničím vydrhnout. Vozidlo už na sobě neslo mnoho nalepených nápisů. Špinavá a vybledlá reklama na dveřích byla třicet minut stará. Díry po kulkách, zamaskované kulatými nálepkami, byly mnohem starší.

Zadní okna tvořila jednostranná zrcadla a byla záměrně zaprášená. Starlingová sledovala, jak za nimi jedou dvě velké černé dodávky jednotky SWAT. Doufala jen, že neztvrdnou v autech a nebudou čekat celé hodiny.

Když se dívala ven z okna, přítomní policisté si ji vždycky potajmu prohlíželi.

Zvláštní agentce FBI Clarice Starlingové bylo třicet dva let a vypadala na to, ale dělala, co mohla, aby vždycky vypadala dobře, i když byla navlečená v maskáčích.

Brigham se natáhl na přední sedadlo spolujezdce a vzal si své spisy.

„Starlingová, jak to, že se vždycky dostaneš do takovejch sraček?“ zeptal se s úsměvem.

„Protože si mě pokaždý vyžádáš,“ odsekla.

„Protože tě potřebuju. Jenže vidím, že doručuješ zatykače při zásahovejch akcích, proboha. Neptám se, ale mám dojem, že tě někdo v Buzzard's Pointu dost nenávidí. Měla bys jít dělat ke mně. Tohle jsou mí lidi – agenti Marquez Burke a John Hare, tady to je důstojník Bolton z washingtonského policejního oddělení.“

Zásahová jednotka skládající se z příslušníků Úřadu pro alkohol, tabákové výrobky a zbraně čili BATF, zásahové jednotky protidrogového oddělení DEA a z Federálního úřadu pro vyšetřování čili FBI byla důsledkem přiškrcování státního rozpočtu v období, kdy kvůli nedostatku financí zavřeli i akademii FBI v Quantiku.

Burke a Hare jako agenti vypadali. Policista Bolton měl spíše vzezření soudního zřízence. Asi pětáctýřicetiletý, obtloustlý a s těstovitou pletí.

Washingtonskému starostovi záleželo na tom, aby se jevil jako tvrdý odpůrce drog (sám byl kdysi z užívání drog obviněn), takže vyžadoval od washingtonského policejního oddělení aktivní účast při každém zásadním zásahu ve městě. Proto tu byl i Bolton.

„Drumgovic gang dneska vaří ňamky,“ prohodil Brigham.

„Evelda Drumgová, já to tušila,“ podotkla Starlingová suše.

Brigham přikývl. „Otevřela si perníkárnou u řeky za rybí tržnici Felicianana. U nás zjistili, že dneska zpracovává celou várku. Navíc si rezervovala letenku na noční let na Kajmanské ostrovy. Už nemůžeme čekat.“

Krystalky metamfetaminu, lidově řečeno perník, skýtají silné a maximální narkotické omámení a jsou vražedně návykové.

„Perník je sice záležitost pro protidrogové, ale my jdeme po Eveldě za mezistátní přepravu zbraní třetího stupně. V zatykači se uvádí dva samopaly Beretta a několik automatických pistolí s funkcí samopalu MAC 10; Evelda navíc ví, kde hledat další. Soustřed' se právě na ni, Starlingová. Už jsi s ní měla dřív co do činění. Tady chlapi tě budou krýt.“

„To bude hračka,“ prohlásil Bolton a v jeho hlase bylo slyšet jakési uspokojení.

„Mám takový dojem, Starlingová, že bys jim měla o Eveldě něco říct,“ zareagoval Brigham.

Starlingová počkala, až auto překodrcá železniční přejezd. „Evelda se jen tak nevzdá,“ řekla. „Nevypadá na to – dělala dřív modelku – ale bude bojovat. Je to vdova po Dijonu Drumgovi. Dvakrát jsem ji zatýkala v případě RICO, ještě když byla s Dijonem.“

Poprvé u sebe měla devítku, zabalenou do tří časopisů, v kabelce sprej se slzným plynem a v podprsence schovaný motýlkový nůž. Netuším, co od ní čekat tentokrát.

Při druhém zatčení jsem ji velice slušně požádala, aby to vzdala, a ona to udělala. Pak ale ve washingtonském nápravném zařízení zavraždila nabroušenou rukojetí od lžice vězenkyni Marshu Valentinovou. Takže s ní nikdy nevíte... člověk se v ní těžko vyzná. Soudní porota ten poslední případ označila jako sebeobranu.

První bod obžaloby v případě RICO vyhrála, u dalších byla zproštěna viny. Některá obvinění z nelegálního držení zbraní se

úplně vynechala, protože tehdy měla malé děti a právě jí zavraždili manžela v bistru na Pleasant Avenue – asi gang distributorů marihuany.

Vyzvu ji, ať se vzdá. Doufám, že to udělá – necháme ji, ať se předvede. Ale – a teď mě dobře poslouvejte – jestli budeme muset Eveldu Drumgovou nějak zneškodnit, musíte mi opravdu pomoci. Ne že mi budete jen krýt záda, je třeba jí to pořádně zavařit. Ať vás ani nenapadne, pánové, že se budete dívat, jak s Eveldou zápasím v blátě.“

Bývaly doby, kdy se Starlingová mužům v týmu podřizovala. Její proslov se těmto chlapíkům zajisté nelíbil, ale ona už toho zažila tolik, že jí to bylo jedno.

„Evela Drumgová je přes Dijona napojena na gang Cripů, co jsou přes tvrdý drogy,“ řekl Brigham. „Chlapci od nás zjistili, že má od Cripů ochranku, Cripovi jsou distributory drog na pobřeží. Chrání ji asi hlavně před distributory marihuany. Nevím, co Cripovi provedou, když zjistí, že jsme to my. Pokud to není vyložene nutné, s tajnými si raději nic nezačínají.“

„Něco byste měli vědět – Evela je HIV pozitivní,“ řekla Starlingová. „Nakazila se od Dijona, z jeho jehly. Zjistila to ve vězení a ruplo jí v bedně. Toho dne zabila Marshu Valentinovou a poprala se i s vězeňskými dozorci. Když u sebe nebude mít žádnou zbraň, dá se čekat, že na vás zaútočí všemi dostupnými tekutinami. Bude plivat, kousat, když se při rvačce dostane nad vás, počůrá vás nebo pokadí, takže rukavice a masky jsou v tomto případě standardní operační postup. Až ji budete nakládat do policejního vozu, dejte si pozor na její vlasy, jestli v nich nemá schovanou jehlici, a taky jí svažte nohy.“

Burkemu a Hareovi se postupně protahovaly obličej. Důstojník Bolton vypadal přímo zoufale. Svou laločnatou bradou ukázal na pistoli Starlingové, často používaný Colt ráže 45, vládní model s páskem zdrsnělé izolepy na rukojeti, zasazený do minimálního očkového pouzdra na opasku u pravého boku. „Chodíte všude s touhle věcíčkou pořád nataženou?“ zajímal se.

„Nataženou a zajištěnou, čtyřiaadvacet hodin denně, když jsem v akci,“ odpověděla Starlingová.

„Nebezpečné,“ mínil Bolton.

„Pojďte se mnou někdy na střelnici a já vám to všechno vysvětlím.“

Brigham jejich debatu přerušil. „Boltone, trénoval jsem Starlingovou, když třikrát za sebou vyhrála střeleckou soutěž mezi jednotlivými bezpečnostními oddíly. Pokud jde o její pistoli, nemusíš si dělat starosti. Jak ti tehdy říkali ti chlapíci z Oddílu pro záchranu rukojmích, ti frajírci, když jsi jim to nandala, Starlingová? Annie Oakleyová?“

„Jedovatá Oakleyová,“ odpověděla a dívala se z okna.

Starlingová se v páchnoucí sledovací dodávce přecpané samými muži cítila zranitelná a osamělá. Chrániče nohou, voda po holení Brut a Old Spice, pot a kožené sedačky. Z akce měla obavy chutnající jako mince pod jazykem.

Obráz z hlubin paměti: Její otec, který voněl po tabáku a laciném mýdle, jak v kuchyni loupe svým kapesním nožem s odlomenou špičkou pomeranč a dělí se o kousky s dcerou. Vzdaľující se koncová světla jeho dodávky, když odjížděl na noční hlídku, kde ho potkala smrt. Jeho oblečení ve skříni. Jeho košile pro lidový řadový tanec pro čtyři páry. Pár hezkých kousků v její skříni, které už na sebe nikdy nevzala. Smutné společenské šaty na ramínkách, jako staré hračky na půdě.

„Ještě asi deset minut,“ oznámil řidič.

Brigham se podíval ven čelním sklem a zkontroloval si čas na svých hodinkách. „Tady je situační plán,“ prohlásil. Měl u sebe jen hrubý náčrtek nakreslený zvýrazňovačem a rozmazaný plánek, který mu přišel faxem ze stavebního úřadu. „Budova rybí tržnice je v jedné řadě s dalšími obchody a sklady u břehu řeky. Parcel Street vede na tohle malé náměstí před tržnicí a tam pak přechází do Riverside Avenue.

Vidíte sami, že zadní část budovy rybí tržnice je u vody. Mají tam vzadu i přístaviště, které se rozprostírá podél celého zadního traktu, tady. Vedle tržnice v přízemí má Evelda svou laboratoř. Vchod je tady vpředu, hned za roletou tržnice. Když Evelda vaří drogy, má všude kolem své hlídače – určitě tak tři bloky na obě strany. Včas ji upozorní, aby když tak mohla všechno vylít.

Takže – klasická zásahová protidrogová jednotka ve třetí dodávce na ni půjde zezadu z rybářského člunu od přístaviště v 15.00. Naše dodávka se může dostat blíž než kdokoli jiný, po ulici až ke dveřím, a to několik minut před zásahem. Pokud EVELDA vyjde ven, dostaneme ji. Když zůstane uvnitř, vnikneme těmito dveřmi dovnitř přesně ve chvíli, kdy druhá skupina vyrazí zezadu. Druhá dodávka nás bude jistit, sedmičlenná posádka, nastoupí přesně v 15.00, pokud nezavoláme dřív.“

„Jak půjdeme na ty dveře?“ zeptala se Starlingová.

Promluvil BURKE: „Když bude klid, tak beranidlem. Pokud uvidíme záblesky z výstřelů nebo zaslechneme střelbu, pak je ta pravá chvíle pro ‚Avona‘.“ BURKE klepnul na svou brokovnici.

Starlingová už „Avona“ viděla: jedná se o třípalcovou nábojnici do brokovnice, ráže MAGNUM, naplněnou jemným olovem, která rozstřelí zámek, a přitom nezraní lidi v místnosti.

„A co EVELDINY děti? Kde jsou?“ ptala se dál Starlingová.

„Náš informátor viděl, že je dala do školky,“ odpověděl BRIGHAM.

„Náš informátor zná situaci v rodině velice dobře, je to blízký přítel, blízký rodině – asi tak blízký jako bezpečný sex.“

BRIGHAMovi v uchu pípl sluchátko, a jak jen mu dovoľovalo zadní okno, pátral na obloze. „Možná je to jen dopravní monitoring,“ řekl do mikrofónu před ústy. Zavolał na řidiče: „Druhé vozidlo před chvílí spatřilo novinářskou helikoptéru. Viděls něco?“

„Ne.“

„Ať je to jen monitoring dopravy. Takže oblékat a jde se na to.“

Sedmdesátikilový blok suchého ledu nezchladí pět lidí v zadní části kovové dodávky, když je venku teplý den, a tito lidé si navíc na sebe navlékají speciální oděv do boje. Když BOLTON v jednu chvíli zvedl paže, dal svým podpažím všem na srozuměnou, že nacákat na sebe kolínskou není totéž jako se před akcí pořádně osprchovat.

Clarice Starlingová si do vnitřku pracovního stejnokroje všila nárameníky, aby ji tak netížila kevlarová vesta – snad neprůstřelná. Vesta byla těžká, protože na přední i zadní straně obsahovala pláty z keramického materiálu.

Výhoda takového plátu nejen vpředu, ale i vzadu potvrdila nejedna tragická událost. Když provádíte zásah s týmem, kde se

navzájem příliš neznáte a kde je každý jinak vycvičen, může to být poměrně nebezpečný podnik. Když se ocitnete v čele vydešeného zástupu zelenáčů, výstřel z vlastních řad vám může roztržít páteř.

Třetí dodávka se zastavila asi tři kilometry od řeky, kde vystoupil tým z protiteroristického, který se zde měl nalodit na rybářský člun. Automobil s podpůrným týmem se držel v patřičné vzdálenosti od první bílé, maskované dodávky.

Přijížděli do čtvrti, která vypadala velice zanedbaně. Třetina budov měla okna pobitá prkny a u obrubníků stála na špalcích vypálená auta. Na nárožích před bary a obchody se poflakovali mladíci. Na chodníku si u hořící matrace hrály děti.

Pokud měla Evelda venku své hlídače, dobře mezi lidmi na ulici zapadli. U obchodů s lihovinami a na parkovištích u prodejen potravin seděli muži v autech a vyprávěli si.

Do dopravního ruchu se vmísil kabriolet Chevrolet Impala se sníženým podvozkem a speciálním tuningem; pomalu přejížděl ze strany na stranu za bílou dodávkou. Seděli v něm čtyři černoši. Jakmile šla kolem po chodníku nějaká dívka, auto vplulo čumákem skoro až na chodník, popojíždělo podél něj a dunivým kraválem z rádia poskytovalo vyhlédnuté krásce koncert jenom pro ni. V bílé dodávce však způsoboval drnčení plechových stěn.

Starlingová pozorovala auto zrcadlovým zadním oknem a došla k závěru, že mladíci v kabrioletu pro ně nepředstavují žádnou hrozbu – gangsterský bitevník bývá téměř vždy velice silný velký sedan nebo kombík, dost starý na to, aby dobře zapadl svým vzhledem do místního prostředí, a jeho zadní okna se vždycky dají stáhnout až dolů. Zpravidla v něm jedou tři, někdy čtyři lidé. Pokud si nedáte dobrý pozor, skupinka basketbalistů v buicku může představovat velké nebezpečí.

Když čekali na červené u semaforu, Brigham stáhl víčko z hledí periskopu a poklepal Boltonovi na koleno.

„Rozhlédni se, jestli se tu někde po chodnících nepotuluje někdo známý,“ řekl Brigham.

Čočka objektivu periskopu je schovaná ve ventilátoru na střeše vozidla. Vidí jen do stran.

Bolton obsáhl celé okolí, nechal toho a protíral si oči. „Strašně se to třese, když je puštěný motor.“

Brigham se vysílačkou spojil s týmem v člunu. „Čtyři sta metrů po proudu od cíle a přibližují se,“ zopakoval pro posádku dodávky.

Asi blok od tržnice na Parcel Street chytila bílá dodávka červenou, stála a tržnici měla přímo před sebou – všem to čekání připadalo moc dlouhé. Řidič se vyklonil a předstíral, že si upravuje sklon pravého zrcátka. Koutkem úst mluvil k Brighamovi. „Zdá se, že ryby si moc lidí nekupuje. Hele, jedeme.“

Zelená naskočila ve 14.57, tři minuty před hodinou H, a bílá dodávka zastavila před rybí tržnicí Feliciana – našli si poměrně dobré místo na zaparkování těsně u obručníku.

V zadní části dodávky zaslechli, jak řidič zajistil ruční brzdou.

Brigham odstoupil od periskopu a pokynul Starlingové: „Zkontroluj to.“

Starlingová pomalým pohybem zkoumala přední část budovy.

Za plátěnou roletou na chodníku se na stolech a pultech blýskaly ryby a led. Na ledu tu byla umělecky vyskládána celá hejna prazem, v otevřených přepravkách pohybovali nohama krabi a v akváriu po sobě lezli humři. Mazaný obchodník pokryl oči velkých ryb vlhkými tampony, aby zůstaly zářivé, než sem jako každý večer vtrhne vlna všemi mastmi mazaných paniček původem z karibské oblasti, které sem vždycky přijdou všechno okukovat a očichávat.

Sluneční paprsky protínaly fontánku nad stolem na čištění ryb, takže vznikla duha. Muž s mohutnými svalnatými pažemi, který vypadal, že pochází z Latinské Ameriky, porcoval žraloka mako graciézními pohyby svého zakřiveného nože a proudem vody z hadice porce oplachoval. Krvavá voda proudila do odtokového žlabu a Starlingová zaslechla, jak protéká pod dodávkou.

Pozorovala, jak si řidič povídá s obchodníkem v tržnici, na něco se ho zeptal. Prodávač se podíval na hodinky, pokrčil rameny a ukázal směrem k místnímu bistru. Řidič ještě chvíli okouněl, zapálil si cigaretu a pak tím směrem odkráčel.

Reproduktory v tržnici vyřvávaly *Macarenu* tak nahlas, že ji Starlingová zcela zřetelně registrovala i v dodávce. Tuhle písničku už nechce nikdy v životě slyšet. Dveře, o které všem šlo, se nachá-

zely napravo: zdvojené kovové dveře v kovovém rámu, před nimi jeden betonový schod.

Starlingová už chtěla dát oko pryč od periskopu, když tu se dveře otevřely. Vyšel vysoký běloch ve slavnostní havajské košili a sandálech. Přes hrudník měl kabelu. Jednu ruku měl schovanou za brašnou. Za ním vyšel druhý muž, šlachovitý černocho, a přes ruku měl pršiplášť.

„Jsou tady,“ řekla Starlingová.

Za oběma muži vyšla ven Evelda Drumgová, krk překrásně dlouhý jako u královny Nefertiti a s půvabným obličejem vyku-
kujícím za rameny jejích průvodců.

„Evelda jde ven, před ní dva muži, zdá se, že to balí,“ řekla Starlingová.

Nestačila od periskopu uskočit dost rychle, takže Brigham do ní vrazil. Starlingová si nasadila helmu.

Brigham u vysílačky: „Vůz jedna všem jednotkám. Jde se na to. Jedeme. Máme ji tady na naší straně, jdeme ven.“

„Zatkněte je, pokud možno bez povyku,“ přikázal Brigham. Po-
hybem pumpy dozadu natáhl brokovnici. „Člun je tady za třicet sekund, jdeme na to.“

První vyskočila Starlingová. Evelda rychle otočila hlavu jejím směrem, až se jí copy mihly před obličejem. Aniž by Starlingová spustila oči z jejího doprovodu, vyštěkla: „K zemi! K zemi!“

Evelda prošla mezi oběma muži. V šátku uvázaném kolem krku nesla mimino.

„Počkejte, počkejte, nechci žádné potíže,“ řekla mužům za sebou. „Klid. Klid.“ Vykročila kupředu a předvedla nádhernou, přímo královskou pózu, mimino v dětském závěsu ve výši matčiny hrudi. Cíp dětské příkrývky jí visel před tělem.

Dej jí šanci. Starlingová po hmatu uložila pistoli do pouzdra, ruce rozpráhla před sebou, rozevřela dlaně. „Eveldo, vzdej se. Pojď ke mně.“

Za Starlingovou se ozvalo burácení velkého auta a kvílení brzd. Jenže ona se teď otočit nemohla. *Ať je to někdo od nás.*

Evelda ji ignorovala a kráčela dál k Brighamovi; cíp příkrývky se zavlnil, když z něj vykoukla hlaveň automatu MAC 10. Brigham šel k zemi, štít kryjící obličej celý zakrvácený.